

உ

கடவுள்துணை.

நீதிசாரமுலமும்-உரையும்

இவை,

திருவையாறு

பஞ்சநதஐயரால்

பரிசோதித்து,

மதுரை புதுமண்டபத்தில் புஸ்தகவியாபாரம்

சண்முகம்பிள்ளை அவர்களால்

திரிசிரபுரம்

தி-சபாபதிபிள்வளாயினது

மட்டுவாரகுழலாம்பாள் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீமுகவூ-புரட்டாசியர்

1873

சென்னை-சிந்தாத்திரிபேட்டை-சாயிநாயக்கர்வீதி-௧௩-௪௩.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் அறிவிப்பதயாதெனில் திருச்சி னுப்பள்ளி தேரடிக்கடைவீதியில் புஸ்தகவியாபாரம் தி-சபாபதிபிள்ளைகடையிலும் மதுரைபுதுமண்டபத்தில் புஸ்தகவியாபாரம் சண்முகப்பிள்ளை புஸ்தகக்கடையிலும் தஞ்சாவூர் திருவேங்கடப்பிள்ளை புஸ்தகக்கடையிலும் தமிழ்-தெலுங்கு-இங்கிலீஷ்-புஸ்தகங்களும் அகஸ்தியர்முதலான பெரியோர்கள் அருளிய,வாகடசாஸ்திரங்களும் விற்பனை செய்துவருகிற படியால் தேவையுள்ளவர்கள் வாங்கிக் கொள்ளலாம் டை புஸ்தகங்களும் விலைசரசமாய்க் கொடுக்கப்படும்.

அயிலாண்டிஸ்வரிபதிகம்	*
டை மெய்வருக்கப்பதிகம்	*
டை ஆசிரியவிருத்தம்	*
வேலாயுதக்கண்ணி	*
வேலவர்கண்ணி	*
முருகையன்மலை	*
முருகர்தாலாட்டு	*
திருவேங்கடமலைபதாரை	*
சாமுத்திரிகாலட்சணம்	*
அகஸ்த்தியர்சிவகுழிகை	அ
டை வயித்தியகும்மி	௩௭
டை சுத்தஞானம்	௩
கொங்கணர் கருக்குளிகை	அ
மச்சமுனிகியாழம்	அ
திருமூலர்கிரந்திக்கி எண்ணெய்	அ
நந்தீசர்விஷக்குளிகை	அ
வால்மீகர்சிவயேரகம்	௯
சந்தரானந்தகேசரி	௩௩
செயமுனிசூத்திரம்	௩௬
ஆருடசாத்திரம்	௩௨
கெவுளிநூல்சகக்ரத்துடன்	*

உ

கடவுள் துணை.

நீதிசாரமுலமும்-உரையும்

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

பருதிமத்யலவு பார்மிசையோர்க்கெல்லாந்
தருமநெறிநீதிதனைச் சாற்றக் கருதியிடு
துக்கவெழுத்தைந் துபொருள் சுந்தரம்பொற்செஞ்சடையிற்
கங்கைசுதன்மந்திமுகன் காப்பு.

கடவுள் வாழ்த்து.

உனைத்துலகெங்குந்தானு யமரர்கோன்றேவனாகி
நினைத்தவருளத்தினித்த நேசமாய்நெடுமால்பாத
மனத்தினிலிருத்திமுன்ன மறைவல்லோருரைத்தநீதி
யினத்தினைத்திரட்டியுள்ள சாரநானியம்பலுற்றேன்.

(இதன்பொருள்.) சர்வலோகேஸ்வரனுமாய் சர்வாந்திரியாயியாய்
தேவர்களுக்கெல்லாந் தேவனுமாயிருந்துள்ள ஸ்ரீபுருஷோத்தமனை ந
மஸ்கரித்துநீதிசாரத்தினுடையதிரட்சிதனைச்சொல்லுகிறேன். ௭-று()

பாவபுண்ணியம்.

நன்றுடன்றீதானாலு மவரவர்நயந்துதன்னுற்
பண்ணியபாவநன்மை பலித்தவரனுபவிப்பார்
சென்றிடுநூறுகற்பஞ் செல்லினுந்தவிர்ந்திடாது
ஆன்றுசெய்யனுபவங்க ளனுபவித்திடவுமவேண்டும்.

(இ-ள்.) நன்றேயாகிலும் தீதேயாகிலும் தன்னுற் பண்ணப்பட்ட
பாவபுண்ணியமிரண்டுந் தானே யனுபவிக்கவேண்டும் ஆதலால் நூறு
கோடி காலஞ்சென்றாலு மனுபோகமானதுஒருக்காலுந்தவறாது. ௭-று

இதுவுமது.

சீர்பெறுதன்மச்செய்கை தெரிந்ததின்வழியேசென்று
பார்பெறபுத்திபண்ணித் தனக்குபலித்திடாது
ஏர்பெருகருமமெல்லாம் யாவர்க்குமாகாதென்று
தேர்வுறவிடுத்தறத்தை யொல்லையிற்செய்வர்தாமே.

(இ-ள்.) தன்மமான வகையெல்லாங்கேட்கக் கடவனுமாய் மேன்ல

பொருளை யுத்திபண்ணவல்லவனுமாய் தனக்காகாதகாரியம் யாருக்கு
மாசாதென்றுவிடுத்தி கடுகத்தன்மங்களைப் பண்ணுவாம்.எ-று. (ங)

இதுவுமது.

சீருடன்வருந்தித்தேடுந் திரவியம்பதியுஞ்செல்லாத்
தூருடன்பிறவுங்காபி மட்டினிலுடன்போய்மீள்வார்
பாரினில்வாழ்நாளில் பண்ணியபாவநன்மை
கூருடன்போந்தராம க்ணையெனக்கூடப்போமே.

(இ-ள்.) தான்தேடியதனமும் வருந்தியெடுத்த கிரக்பூங்கூடப்போ
காது.யித்துருவும் பாந்தவத்தாரும் மயானத்தளவும் கூடப்போய்மீள்
வார்கள் அப்பால்தான்தேடிய பாவபுண்ணியிரண்டும் ராமபாணம்
போல்கூடப்போம்.எ-று. (ச)

இரட்சித்தல்.

அந்தணருடனாவுக்கு ஆபத்துவருங்காலத்தல்
தந்தநல்லுயிரைவிட்டுத் தானதைரட்சித்தானால்
இந்தநற்சனனம்போயீ னாம்பதுபிரமயோனி
வந்தயிஸ்வரியவானாய் வாழ்ந்துபின்றேவனாவான்.

(இ-ள்.) பிராமணருக்காவது பசுக்களுக்காவது ஆபத்துவருங்கால
த்தல் தன்னுயிரைவிட்டாகிலும் அதைரட்சித்தானாகிலவன் நூறுசன்
மம் பிராமணயோனியிலே பிறந்து ஐசுவரியவனாக வாழ்ந்து பிறகுதே
வதத்துவத்தை யடையவான்.எ-று. (ரு)

அன்னதானம்.

கரிபரியாயிரங்கள் கனத்தகோதானம்பூமி
பரிவொடுகிதஞ்சொர்ன பாத்திரம்பண்பாடென்று
மிருகுலமொத்தகன்னி கோடிதானீந்நிட்டாலும்
அரித்துவென்றேயன்ன தானமேயதிகமாகும்.

(இ-ள்.) ஆயிரம்யானையும் ஆயிரங்குதிரையும்வெள்ளிப் பாத்திரஞ்
சொர்னபாத்திரம் நல்லஉபயகுல விசசித்திரமான கல்.னியாஸ்திரிகளி
லே கோடி கன்னிகாதானந் செய்திட்டாலும் அன்னதானத்துக்குச்
சரியல்ல.எ-று. (சூ)

தன்மஞ்செயல்.

செல்வமுஞ்சடமுந்தானுஞ் சதமன்றுமறலியென்றும்
அல்லலேசெய்வானென்று மறிந்தவரறிகையாலே
சொல்லலாஞ்சொல்கையாலே தொடங்கியமறலிதன்னை
வெல்லவேயறங்கள்செய்து விடுவர்களறிவுள்ளோரே.

(இ-ள்.) சீரமும் ஐசுவரியமும்நிலையல்லமிருத்துவானவன் தன்னைக்

கொல்லக் காத்திருப்பதால் அவனை வெல்லத்தக்கதாக கடுகத்தன்மங்களைப்பண்ணுவாம்.எ-று. (எ)

இதுவுமது.

சுயமாய்ச்செய்தருமந்தன் னிற் றேன்றிடுமிருமடங்கு
அயலார்செய்தருமங்காத்த லன்றயேயல்வறத்தை
நயமாய்ச்சென்றபகரித்து நத்தியேதானுமொன்றை
வியனாய்ச்செய்தருமமெல்லா ரிட்பலமாகுங்காலே.

(இ-ள்) தானாதனமாய்ச்செய்கிற தன்மத்திலும் பிறத்தியார்செய்கிற தன்மத்தைப் பரிபாலனம்பண்ணினாகி விருமடங்குபலனதிகமுண்டு அந்தத்தன்மத்தைப் பரிகரித்து வேறே தானொரு தன்மஞ்செய்தானாகில் ரிட்பலனாகுமென்றவாறு. (அ)

நற்குலம்விளங்க.

கங்குலில்மதிவிளங்கும் கதித்திடும்பகற்காலத்திற்
செங்கதிர்விளங்குமன்றி சிறந்திடுமுகமூன்றும்
பொங்கியதன்மத்தாலே போனதுவிளங்குமென்று
வங்கிஷம்விளங்குநல்ல மகவினற்றானுமென்றே.

(இ-ள்.) இராத்திரிகாலமானது சந்திரனாலேவிளங்கும்பகற்காலமானது சூரியனாலேவிளங்கும் தன்மத்தினாலே மூன்றலோகமும் விளங்கும் வங்கிஷமானது நல்லசம்புத்திரனாலே விளங்கும்.எ-று. (க)

நல்விருட்சம்வைத்தல்.

ஓரசாலும்வேம்பு மொருபத்துப்புளியுமூன்றுஞ்
சீர்பெறுவிளாவுமவில்வ மூன்றுடன்சிறந்தநெல்லி
பேர்பெறுமைந்துதேங்கும் பெருகுமாவைந்தம்பேணி
யார்பயிராக்கிச்செய்தா லவர்க்கில்லைநரகந்தானே.

(இ-ள்.) ஒரு அரசும் ஒருஆலும் ஒருவேம்பும் பத்துப்புளியும்மூன்றுவிளாவும மூன்றுவில்வமும் மூன்றுநெல்லியும் ஐந்துதென்னமரமும் ஐந்துமாமரமும் ஏனாகிலும்வைத்துப் பயிர்செய்தானாகில் அவனுக்கொருக்காலும் நரகமில்லை.எ-று. (க)

நூற்றைவிடகுணவான்மேலெனல்.

குலத்தையுத்தரிக்கநல்ல குணமகவொன்றேபோதும்
குலத்தையின்கித்தத்தைச்சற்றும் நன்றிடாச்சேய்கணூறு
பெலத்துடனிருக்கிலென்றும் பெருகிடுமநேகமான
தலத்திடையிருக்கிலென்றும் விளங்குதலமதிதானென்றே.

(இ-ள்.) குலத்துக்கெல்லாம் நல்லகுணமான சர்ப்புத்திரனொருவன் போதும் குணமில்லாதபிள்ளைகளிலே நூறுபேரிருந்தாலும் பிரயோசனமில்லை. அதென்போலவென்னில் ஆகாசத்திலே ஆநேகநட்சத்திரமிகு

ந்தாலுஞ் சந்திரனொருவ னில்லா விட்டால் விளங்கப்படாதாம். ஏ-று.

தன் தன்கீர்த்திவிளங்கல்.

மதகரிமதத்தினாலும் வாசிவேகத்தினாலும்
பதிமனைவதுவையான பாவைதன்குணத்தினாலும்
அதிகரத்திங்களாலு மரசன்றன்னீ தயாலும்
விதரணன்கீர்த்தியாலும் விளங்குவரிவர்கடானே.

(இ-ள்.) ஆனையானது தன்மதத்தினாலே விளங்கும் குதிரையானது தன்வேகத்தினாலே விளங்கும் நாபகியானவள் தன்குணத்தினாலே விளங்குவள் ராத்திரியானது சந்திரனாலே விளங்கும் அரசனாவன் தன்நீதியினாலே விளங்குவன் தாதாவானவன் தன்கீர்த்தியினாலே விளங்குவான். ஏ-று. (10உ)

பொருளினால் துக்கமடைதல்.

தனத்தினைத்தேடத்துக்கந் தானதைச்செம்மைபண்ணி
மனத்துடன்காக்கத்துக்கம் வழங்கியபோதுந் துக்க
மினத்துடன்பொசிக்கத்துக்க மெண்ணியபொருளினாலே
அணைத்தினுந் துக்கந்தானே யிருப்பிடமாகுங்காலே.

(இ-ள்.) தனத்தைத்தேடுகையிலுந் துக்கம்அதனைப்பதனம்பண்ணுகையிலுந் துக்கம் அதநசித்துப்போகையிலுந் துக்கம் அதைச்செவ்வழிக்கையிலும் துக்கம் ஆதலால் துக்கத்துக்கிருப்பிடம். ஏ-று. (10ச)

தீயவைவிலக்கல்.

சிலித்துத்தன்ம்பாவச் செய்கையுமறிந்துகொண்டு
ஆலிக்கும்பெரியோராக் தொழிலுக்கங்கமரொன்போல்
கூலிக்குக்கழுவினேறிக் கொள்வரோவென்றுமந்தச்
சோலிக்குங்கைவையார்க ளறிவினாற்றுலங்குவோரோ.

(இ-ள்.) புண்ணிய பாவங்களையறிந்த பெரியோர்கள் ஆகாததொழில்கள்வந்தால் அதை யேற்றுக்கொள்ளார்கள்அதென்போலவென்னில கூலிக்குக் கழுவினேறியிருக்கிற பேர்களுண்டோவென்று அந்தத் தொழிலுக்கிசையார்கள். ஏ-று. (10ச)

தூர்ச்சனர்செய்கை.

தற்சனன்றனக்குத்தானுந் துரைத்தனங்கொடுத்தாலென்றன்
சற்பனைத்துரோகங்கேடு தானினைத்தடுவொன்போல்
மற்கடந்கானுமாகி வரலிலேதேளுங்கொட்டி
உற்றிடுங்கொள்ளியீந்தா லுரொல்லாஞ்சுகிடம்போலென்றே.

(இ-ள்.) தூர்ச்சனனானவனுக்குதுரைத்தனம்வந்தால்பழிபாவங்களுக்கஞ்சாமல கேடுகளைநினைப்பன்அதென்போலவென்னில்குரங்கின்வாஸிலே தேளுங்கொட்டிக் கையிலேகொள்ளிக்கட்டையுமகப்பட்டா லு

ொல்லாஞ்சும்போல், எ-று.

(106)

திடத்தினால் வியாகுலத்தை வெல்லுதலெனல்.

வைத்திடுந்தனத்தாம்சேதம் வளர்ந்திடுமுயிர்க்குச்சேத
முற்றிமும்வியாகுலங்கள் யாவர்க்குமுளதேயென்று
புத்திமான்றனக்குத்தானே மனதிலேதேறிக்கொண்டு
சுத்தனாய்நகைத்தானாகிற் றுயரதுதோற்குமென்றே, +

(இ-ள்.) யாவனொருவனுக்கு உயிர்ச்சேதம் பொருட்சேதம்வந்தால்
புத்திமானாயிருக்கிறவன் மனதிலே தேறிக்கொண்டு நகைத்தானாகில்
அந்தவியாகுலமானது தோற்றுப்போம். எ-று. (107)

ஒன்றினால் ஒன்றுசம்பவித்தல்.

நித்தெரிசித்தால்போகம் நேரிடுமலர்கடானும்
மத்தெரிசித்தால்வாச மணுகிடுமன்றிநல்லோர்
பத்தெரிசித்தால்முத்தி பலன்றருந்திக்குணத்தால்
சத்தெசய்துற்சனரைக்கண்டாற் பாவங்கள்சம்பவிக்கும்.

(இ-ள்.) அர்த்தத்தை தெரிசித்தால் லப்போகஞ்சம்பவிக்கும் புட்
த்தைத் தெரிசித்தால் வாசனைசம்பவிக்கும் பெரியோர்களைத் தெரிசி
த்தால் மோட்சஞ்சம்பவிக்கும் தூர்ச்சனரைக்கண்டால்பாவஞ்சம்பவி
க்கும். எ-று. (108)

தூர்ச்சனர் குதவிவிலக்கல்.

இடங்கருக்கிடுக்கண்வந்தால் ககற்றுதலென்போலென்னில்
விடங்கொள்தேளநெருப்பில்விழ்ந்தால் லெடுத்துவிட்டவனை
க்கொட்டு, மடங்கிடாததூர்ச்சனர்க்கு மருள்செய்யிலென்போ
ற்றங்கள், திடங்களாலபசாரங்கள் செய்குவாதிண்ணந்தானே.

(இ-ள்.) தூர்ச்சனனாவனுக்கு ஒரு ஆபத்தாவந்தபோது அந்த ஆபத்
தைப் பரிகரிக்கில் அவகடஞ்செய்வான் அதென்போலவென்னில்தே
ளானது நெருப்பிலேவிழுந்தால் லெடுத்து விட்டவனை யுடனே கொட்
டும் அதுபோல. எ-று. (109)

தூர்ச்சனர் கவிகளை யிகழ்தல்.

தற்சனன்முன்னேநல்ல துலங்கியமதுரமான
யிற்பனக்கவிதைதன்னை விளம்பிடிவலர்கடங்க
அற்பமாங்குணத்தினாலே யவகடஞ்செய்வொன்போல்
மற்கடந்தன்கைமலை தான்படுவாறுமென்றே.

(இ-ள்.) தூர்ச்சனன் முன்னே நல்லமதுரமான கவிதைகளைச்சொன்
னால் உடனேயவகடஞ்செய்வான் அதென்போலவெனில் குரங்கின்கை
யிலேகொடுத்த பூமாடையோடொக்கும். எ-று. (110)

தூர்ச்சனன் புலவனாயிருந்தும் விலக்குவொனல்;

செகந்தனிற்புலவராகிச் சேர்ந்த தூர்ச்சனர்கடானே
 அகந்தனிவிருக்குமாகி லவனைக்கைவிடுவொன்போல்
 இகந்தனன்மணியினாலே யிலங்கியபாம்பைக்கண்டால்
 சுகந்தனைவிடுத்தருண்டு தூரத்தேசெல்வர்போலாம்.

(இ-ள்.) தூர்ச்சனனானவனுக்கு ஒருஆபத்துவந்தபோது அந்தஆபத்
 தை வித்துவானாக யிருந்தந் தூர்ச்சனனாயிருந்தா லவனைக்கைவிடுவார்
 கள் அதென்போலவெனில்பாம்பான தூநல்லவிரத்தினங்களினாலேபூசி
 தமாயிருந்தாலும் சர்ப்பத்தைக்கண்டால் பயந்து தூரவிலகிப் போவா
 ர்கள்.எ-று. (உ௧)

வித்துவத்தன்மையறிதல்.

விஞ்ஞையரருமைதன்னை விஞ்ஞையரறியவேணும்
 பன்செயலறிவீனார் புகழ்ந்ததையறியாரொன்போல்
 விஞ்சியமகப்பேரூன வேதனைமலடிதானும்
 கிஞ்சிதமறியாரொன்போ லிருந்திடுங்கேழ்விதானே.

(இ-ள்.) வித்துவானருமையை வித்துவானறியவேணும்அல்லாதார்
 க்கறியப்போகாது அதென்போலவெனில் மலடியானவள் பிறர்கூதவே
 தனை யறியாததைப்போல்.எ-று. (உ௨)

ஆபத்துக்குதவாதெனில்.

புத்தகத்தன்னில்வித்தை போதவேயெழுதிவைத்து
 மத்தமேபக்குவத்துக் காமெனவயலார்கையில்
 சித்தமாய்க்கொடுத்தபொன்னுந் தேசசஞ்சாரசேயு
 முத்தயிக்கருமமுன்று முண்டென்பதுதவாதன்றே.

(இ-ள்.) தான் பாடம்பண்ணாமல் புத்தகத்திலேயெழுதிக்கட்டிவை
 த்திருக்கின்ற வித்தையும் ஆபத்துக்காலங்களி லுதவுமென்று பிறத்தி
 யார்கையிலே கொடுத்தவைத்த திரவியமும் தேசசஞ்சாரமாய்த்திரிகி
 னற பிள்ளையு மிந்தமுன்றுகாரியங்களு முண்டென்கிறதே யல்லாமல்
 ஆபத்துக்குதவாது.எ-று. (உ௩)

பாம்புக்குப் பால்வார்த்தால் விஷங்கொடுக்குமெனல்.

பாத்திராபாத்திரங்கள் பார்க்குநாள் பசவுக்கெந்த
 மாத்திரந்திரணமீயந்தாற் பால்தருமந்தப்பால்
 வார்த்திழற்பாம்பினுக்கு விஷமதேவளருமன்னே
 பேத்தபாத்திரமறிந்து யீந்திடக்கடவதென்றே.

(இ-ள்.) சம்பாத்திரமென்றும் அசம்பாத்திரமென்றுமிரண்டிவிதமு
 ண்டி அதென்போலவெனில் பசவானதுக்குத்திரணங்கொடுத்தால் பா
 லைக்கொடுக்கும் அதைப்பாம்புக்குவார்த்தால் விஷத்தைக்கொடுக்கு
 மாப்போல்.எ-று. (உ௪)

பாத்திரமூன்றென்றறிதல்.

தானமாம்பாத்திரத்தில் விதமதுதான்மூன்றாகும்
ஆனவுத்தமத்திமத்தோ டதன்மமுமூன்றதாகும்
வானநீர்காயந்தயத்தில் வற்றிடுமவனசமீநிற்
போனநீருள்ளமட்டும் பொருந்துசிப்பியில்முத்தாமே.

(இ-ள்.) தானமபண்ணுமிடத்தில் உத்தமபாத்திரம் மத்திமபாத்திரம் அசன்பாத்திரமென்று மூன்றுவிதமுண்டு அதென்போலவெனில் ஆகாசத்திலிருந்து வருவிக்கிற மழையானது காயந்தவிரும்பிலே விழுந்தா லொன்றுமில்லாமற் சுவறிப்போகுந் தாமரையிலே விழுந்தால் விழுந்தபடியிருக்கும் முத்துச்சிப்பியிலேவிழுந்தால் விலைமதிக்கப்படாத முத்தையினுமாப்போல.எ-று. (உச)

அதன்மதானம் செய்தல்.

நிறைபெறுசமுத்திரத்திற் பெய்தநீர்மழையுறெய்பால்
குறைபறவுண்டோர்க்கென்னக் கொடுத்தலுங்குபேரான
பிரபலருக்கீயந்தசொர்ன தானமும்பிரிதுயென்று
விறலபெறுதானமூன்றும் விறுதாவெனவறியம்பலாமே.

(இ-ள்.) சமுத்திரத்திலே பெய்தமழையும் றெய்பால் அறுசுவையுடன் தனதிஷ்டப்படி சாப்பிடுகிறவனுக்குக்கொடுக்கிற அன்னதானமுந் திரவியசம்பன்னன் கையிலேகொடுக்கிற சொர்னதானமு மிந்தமூன்றுதானமும் விறுதா.எ-று. (உடு)

இதற்கிதுதுணையெனல்.

அகத்துணைமனைவியாக்கை துணையதாந்துணையதாகுஞ்
செகத்தினிற்செல்லுந்தேசார் திரிக்ருந்சேர்ந்தவித்தை
சுகத்தொடுபரலோகத்தில் துளங்கியவருளோடென்று
மிகத்தினிற்செய்ததன்மந் துணையதாமியற்றுங்காலே.

(இ-ள்.) அகத்துக்குத்துணை மனைவி சரீரத்துக்குத்துணை சகோதரன் தேசசஞ்சாரத்துக்குத்துணை தான்கற்றவித்தை பரலோகத்துக்குத்துணை தான்பண்ணியபுண்ணியபாவம்.எ-று. (உசு)

தன்சீவனைவிட்டாலொழியகொடாதவர்களெனல்.

புலியுயிர்போகமட்டும் பொருந்தியதவளையீயா
புலியுறுவீரன்தானு மறிப்பன்றிப்புறம்வழங்கான்
பொலிவுறுகற்பளாவிப் போயன்றித்தனங்களீயா
ணலிவுறுலோபிசீவ னொழிவன்றியொன்றுநல்கான்.

(இ-ள்.) புலியானது கன்சீவன்போலு லொழியத் தோலைக்கொடாத சுகத்தவீரனாயிருக்கிறவன் தன்சீவன்போலு லொழியப் புறங்கொடா

ன் பதிவிரதையானவன் தன்சீவன்போன லொழியப் பிறத்தியாருக்கு
ஸ்தனங்கொடாள் லோபியானவன் தன்சீவன்போன லொழிய லொருந
னுக் கொருகாசுகொடான்.எ-று. (உஎ)

இன்னதற்றால் இன்னதநஷ்டமெனல்.

அன்னையேமரித்தால்வாய்க் குருசினட்டமயன்றனும்
பின்னையேமரித்தால்வித்தை பேணுதல்நட்டமன்றி
பன்னிடுதனைவற்றால் சரீரத்திற்பாதிநட்டந்
தன்னுடபாரியற்றால் சருவாங்கநட்டந்தானே.

(இ-ள்.) மாதாமரித்தால் வாய்க்குருசினஷ்டம் பிதாமரித்தால் வித்
தைநஷ்டம் சகேரதரன்மரித்தால் சரீரத்திற்பாதிநஷ்டம் தன்னுடை
யபாரியாள்மரித்தால் சர்வாங்கமுநஷ்டம்.எ-று. (உஅ)

பெண்புத்திபிரளபநாசமெனல்.

எண்புத்திதனதுபுத்தி யியல்பதாமிலதேயாகில்
நண்பற்றமூத்தோர்புத்தி நண்ணியநலமுண்டாகும்
பண்பிலபலபேர்புத்தி நாசமாமதினும்பார்க்கிற்
பெண்புத்திபதனைக்கேட்டாற் பிரளயநாசமன்றே.

(இ-ள்.) யாவனொருகாரியங்களை யாலோசனைபண்ணுமிடத்தில் த
ன்புத்தியினாலே யாகிறது உத்தமம் அல்லது மூத்தோர்புத்தி கேட்கில்
அதிசவுத்தமம் பலபேர்களுடைய புத்திகேட்கில் நாசம் பெண்புத்தி
கேட்கில் வெகுபிரளயநாசமாம்.எ-று. (உக)

விஸ்வாசதுரோகம் மலையிலும்பெரிதெனல்.

உத்தபூமிக்குப்பார முவரியுமலைகளெட்டு
மெத்தவும்பாரமன்று மிகுந்தபாரங்கள்சொல்லிற்
கத்தணுக்கிடுத்துரோகம் கனக்கவேவிகவாசித்து
வைத்தவர்க்கிடுத்துரோக மகாபாரமாகுமன்றே.

(இ-ள்.) பூமிக்குச்சத்தசாகரமும் அஷ்டகுலபருவமும்பாரமல்ல
அதிலுமிகுந்தபாரங்கள்சொல்லவேணுமேயானுலகடவுள்நாரியங்களு
க்கிடைஞ்சல் தேடுகிறதேவெகுபாரம் அதிலுநதன்னை நம்பினபேர்க
ளுக்குவிசுவாச துரோகம்பண்ணுகிறது எல்லாத்தினுமதிகபரமான
பாவம்.எ-று. (உட)

தனக்குத்தான்சத்தருவெனல்.

கடன்படுபிதாவுமெங்கும் கண்டவர்தங்கட்கெல்லா
முடன்படுமன்னைதானுமுயர்ந் திடுமருபந்தானே
யடர்ந்திடும்பாரிவித்தையற் பியாசியாதபிள்ளை
தடங்கனையிவர்கண்குஞ் சத்துருவாகுமன்றே

(இ-ள்.) கடன்படுகிற பிதாவும் பிறருக்கனுக்-லியாயிருக்கிறமர் தாவு
மருபவதியான பெண்டிரும் வித்தை யப்பியாசம்பண்ணைத பிள்ளையுமி
வர்கள்நாலுபேருந் தனக்குத்தானேசத்துருவாகும். ஏ-று. (௩௧)

கல்லாதான்முருக்கம்பூவெனல்.

தேசிகமவ்வனங்கன் சிறந்த நற்கலன்கண்மிக்க
காசினியிரதஞ்சொர்நன் கரிபரிபடைத்தாரோனும்
நேசமாம்வித்தையற்றா னிறைந்திடுமுருக்கம்பூபோல்
வாசனையிலாமனின்று வயங்கிடுமவாராமன்றே.

(இ-ள்.) நல்லரூபவானுமாப் எவ்வர்நனுமாயிரத கஜதுரகபதாதி
கன்படைத்தாலும் அவனிடத்திலே வித்தையில்லாதிருந்தால் வாசனை
யில்லாதமுருக்கம் பூவோடொக்கும்-ஏ-று. (௩௨)

கல்விகற்றவன்கற்பகவிருட்சமெனல்.

வித்தையேபுளதால்மாதாபிதா வொடுபாரிவேண்டி
லுற்றிடுசுகத்தைக்காட்டு முயர்தசையெங்குற்றாலு
மெத்தவும்புகமுண்டாகும் விராமலர்த்திருக்கடாட்சம்
நித்தியமுண்டாகற்பவிருட்சம் போனிறைந்தவித்தை.

(இ-ள்.) இயாவனொருவனுக்குவித்தை யுண்டானால் மாதாபிதாபாரி
இவர்கள்மூன்று பேருங்கொடுக்கிற சுகத்தைக்கொடுக்கும் அவர்களொ
ருநெத்தத்தேசஞ்சென்றாலு மவர்களுக்குலட் சமிகடாட்சமுண்டு வித்
தையானதுகற்பக விருட்சம்போலச் சகலசுகத்தைபுங் கொடுக்கும். ()

தன்மத்துக்குநாசமில்லையெனல்.

ஏர்பெறுமர்ச்சுனர்க்கு மியம்புவானைவர்துதன்
ஆனொனும்வாவிசுபந்தடாக முண்டாக்கியோர்நாள்
நீர்பெறச்செய்தாரோனு நிச்சயமிவர்கடானும்
பேர்பெறுகுலமூவேழும் பெறுகுவர்முத்திதானே.

(இ-ள்.) அர்ச்சனனுக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்சொல்லுகிறார் அர்ச்சன
ஆராகிலுமகிண டி குளமவாவித்தடாகமுண்டாக்கி ஒருநாளாகிலும்சலம்
நிற்கப்பண்ண னாராகிலவர்களுக்கொருக்காலு நரகமில்லை-ஏ-று. (௩௩)

பழுதையும்பாம்பென்றுணர்தல்.

புத்தமனிரவில்வேசியுறு மறுகருசேசென்றால்
பிமத்தவுஞ்சமுசியங்கள் விளம்பிடுங்கதைநேராக
புத்தமாயிரவுமாகிப் பொருந்தியபழுதைமேலே
சுத்தயேகிடைக்கிலையந் தோன்றிடுமபோலவாமே.

(இ-ள்.) உத்தமனாயிருக்கிறவனி ராத்திரிகாலத்திலே வேசித்தெரு
விதியிலேசென்றால் சமுசியந்தோன்றும் அதன்போல் புத்தமாயிரவு
மாகிப் பழுதையுஞ்சுத்தியிருந்தால் சமுசியந்தோன்றும்-ஏ-று. (௩௪)

இவர்கள் நரகத்தையடைவனெனல்.

சிறியவூரிருந்தான்ருனும் பனைச்சேவிப்போனும்
பிறியமாய்ப்புலாலுண்பானும் பெருஞ்சினமனையோனும்
வறிஞராய்த்திரிவான்றானு மகவியைத்திரள்பெற்றானு
மறவகைப்பெயரும்பூமி தனிநரகமுந்துவாரே.

(இ-ள்.) சிற்றூரிலே குடியிருக்கிறவனும் அற்பனைச்சேவிக்கிறவனும்
புலாலுடனே போசனம் பண்ணுகிறவனுங் கோபமுடைய ஸூயையுடைய
வனும் பெண்களைத்திரளாய்ப் பெற்றவனுந் தரித்திரவானுமிந்தவறு
வகைப்பெயரும் பூலோத்திலேதானே நரகத்தையனுபவிப்பார்கள் என்று

கன்னிகைரூபவானையிச்சிப்பனெனல்.

கன்னியையியத்தந்தை கல்விமான்றனையேவேண்டுந்
தன்னியமீய்ந்தவன்னை தனபதிதனையேவேண்டு
முன்னியசுற்றத்தார்நல் லுறவினையேவேண்டுவார்கள்
மின்னியகன்னிரூபவானையே வேண்டிநிற்கும்.

(இ-ள்.) பெண்களை வாழ்க்கைப் படுத்தி மிடத்தில் பிதாவானவன் வி
த்தவானுக்குக் கொடுக்கவாசைப்படுவன் மாதாவானவள் தனவானுக்
குக்கொடுக்கவாசைப்படுவள் சுற்றத்தார்நல்லுறவினுக்குக் கொடுக்க
வாசைப்படுவார்கள் அந்தக்கன்னியானவள் நல்லரூபவானுக்கு ஆசைப்
படுவாள்-எ-று. (௩௭)

ஸூகளுக்கு சுதந்தரமில்லையெனல்.

மங்கையைவாழுநாளில் வளமொடுபிதாவேகாப்பன்
பொங்கியபெவ்வனத்திற் பொருந்துபத்தாவேகாப்பன்
சங்கியமூப்பிற்றங்கள் தனையகோக்குமன்றிச்
சங்கையாமொருகாலத்துஞ் சுதந்தரமில்லையெனலானே.

(இ-ள்) பெண்களைவாலிபத்தில் பிதாரட்சிப்பன் எவ்வனத்திலேபுரு
ஷுந்ரட்சிப்பன்மூப்பிலே பிள்ளைகள்ரட்சிப்பார்கள் அகையாலே ஸூக
ளுக்கொருக்காலுஞ் சுதந்தரமில்லையெ-று (௩௮)
வேண்டுமெனல்

தேவதைசபைபுராணஞ் செப்பிசபைகள்பூமி
காவலன்சபைகளாசான் வயித்தியன் கணிதன்றன்பாற்
போவதுகருமமாகிலெதுவெனும் பொருந்தக்கொண்டு
வீவதுகருமமென்றும் வெறுங்கரத்தெய்தலாகா

(இ-ள்) தெய்வசபைபுராணசபை ஆசாரியன்சபைவயித்தியன் சபை
சோதிடஞ் சொல்லுகிறவர்களிடத்திற்சென்று காரியங்கொள்ளவேண்
டிலேதாகிலும் பொருள்கொண்டுபோக வேண்டும் வெறுங்கையோடு
போகலாகாது-எ-று (௩௯)

சேடமூன்றறிதல்

அங்கியையவித்துப்பின்னு மவியாதசேடந்தானும்
தற்கியமாதனங்கள் கொடுத்துப் பின்றவிராச்சேடம்
பொங்கியநேராதம்மை செயித்துப்பின்போகச்சேட
மங்கிடாச்சேடமூன்றும் வர்த்திக்குமறிந்துகொள்ளே

(இ-ள்) அக்கினியையவித்தும் அவியாதசேடமுங் கடின்கொடுத்த
ம்கொடாதசேடமுஞ் சத்துருவைசெயித்துச் செயிக்காதசேடமும் இ
ந்தமூன்றுசேடமும் மீளவிர்த்திக்கும்-எ-று. (ச-௮)

அபித்துக்காரியங்கொள்ளவேணுமெனல்

ஆதிநாட்பகைஞர்தன்பாலருங் கருமங்கள்வேண்டில்
நீதியாஞ்சுத்தமாகநேய மாய்க்கொண்டிவற்ற
சொதியாங்கருமமாகச் சேர்ந்தமுற்பகையைத்தானே
யேதனூடங்கலாமோ வப்படியிசைந்துகொள்வார்

(இ-ள்) ஆதிகாலமாகப் பகையாயிருக்கிறவனிடத்திற்சென்று காரி
யங்கொள்ளவேண்டில் அவனைசத்துருவாகக்கொண்டிகாரியமுடித்தவா
றே புழையசத்துருவாகக் கொள்வார்-எ-று. (ச-௯)

நாய்க்குப்பாலன்னமிட்டு தண்டுகையில்வைத்தாலும்

குலைக்கின்றகுணம்விடாதெனல்.

இணங்கிடாமூர்க்கருக்குளத்தனை விதஞ்சொன்னாலும்
வணங்கி தற்குணம்விடார்கள் வளர்த்திடுஞ்சுணங்கனுக்கு
நிணங்கொள்பாலன்னமிட்டு நிறைந்தபொற்றுடருமபோட்டு
மணங்கொள் தண்டுகையில் வைக்கில் குலைத்ததுகடிக்கும்வாரும்

(இ-ள்) துற்சனனைவனுக்கு யெத்தனை யிதஞ்சொன்னாலுந்தங்கள்
துற்குணம்விடார்கள் அதென்போலவெனில் நாயானதுக்குநல்ல பாபு
ஞ்சேறும்போட்டு பொற்சங்கிலியும் கழுத்திலேபோட்டுக்கட்டிதன்
டிகையில்வைத்துவளர்த்தாலுங் குலைத்துக்கடிக்குமாம் (ச-௧௦)

ஏற்பதிகழ்ச்சியெனல்

இகலி நவர்க்குண்டாகிலிரு வரிலொருவரற்றால்
பகையறுமிருவர்கோபம் பணிந்திலொருவரற்றும்
கவினைப்பெற்றவன்றே மடமின்றாக்கிளமைபோகும்
புகன்றொருவன்பாற்சென்று யாசித்திற்பெருமைபோகும்

(இ-ள்) ஒருவனுக்கொருவர் பகைத்திருந்தால் இருவரிலொருவர் ம
டிந்தவாறே அந்தப்பகைதிரும் ஒருவருக்கொருவர் கோபித்திருந்தால்
இருவரிலொருவர் பணிந்தவாறே கோபந்திரும் பெண்களொரு பிள
ன்களைப்பெற்றவாறே வழகு மிளமையும்போம் ஒருவனிடத்திப்போ
யாசித்தவாறே பெருமைபோகும்-எ-று (ச-௧௧)

விதியின்பயனறிதல்

அவரவர்க்குமுள்ள வாயிசுந்தொழிலும்பொன்னு
மிவர்களின்வித்தைசெல்வ மெழில்மாணங்களேமும்
தவமுடைப்பதுமவேதன் தானதைத்தொடங்கியென்றுஞ்
சிவனுடையருளிணுலே கெற்பத்திவிச்சயிப்பான்

(இ-ள்) அவரவர்க்குமுள்ள ஆயிசம் தொழிலும் இலட்சுமிகடாட்சமும்
வித்தையுஞ்செல்வமும் உருவமுமாண வேதனையுமாகிய வேழம்பிரம்
தேவனுனவன் சிவகடாட்சத்தினுலே கெற்பத்திலிச்சயிப்பான் (சச)

குணம்வேறுபாடெனல்

உற்றிடுங்குளத்தில்கொட்டியாம் பல்பங்கயங்களோடு
மற்றமச்சமுஞ்சனித்துவெவ்வேறு வரையாம்போலே
வற்பனத்தொருத்திகெற் பத்துடன்பிறநதார்களேனும்
விற்பனக்குணநிறங்கள் வேறுபட்டிருக்குமன்றே

(இ-ள்) ஒருகுளத்திலேகொட்டியும் ஆம்பலும்நெய்தலும் தாமரை
யுங்கூடிச்செனித்தாலுந் தன்குணமும்நிறமும் வேறுபட்டிருக்குமாப்
போல் ஒருகெற்பத்தில் பிறந்தபிள்ளைகளானும் அவரவர்குணமும் நி
றமும்வேறுபட்டிருக்கும்-எ-று (சசு)

விதியையனுசரிக்குமெனல்

வண்டனுசரிக்கும்பூவைமலர் திருநாயவான்றன்னைக்
கண்டனுசரிக்குநீர்தான் கனத்தபள்ளத்தைதேடிக்க
கொண்டனுசரிக்குமென்றுங் குலவியவிதிதான்புத்தி
யுண்டுசென்றனுசரிக்கு மென்றறிவாளர்கொள்வார்.

(இ-ள்.) வண்டானது நல்லபுட்பத்தை அனுசரிக்கும் லட்சுமியான
வள்ளியமுள்ளவனை யனுசரிப்பாள் தண்ணீரானது பள்ளத்தையனுச
ரிக்கும் விதியானது புத்தியையனுசரிக்கும்-எ-று. (சசு)

மெளனம்கலகநாசனமெனல்.

சிர்பயிர்செய்வோர்க்கில்லை வறுமைகள்செய்க்கொனு
மேர்பெறச்செய்வோர்க்கில்லை பாதகமியல்பார்சோக்குந்
தேர்வுறுமவுணோர்க்கில்லை கலகமுந்தெளிந்திராவில்
பார்பெறச்சாக்கிறத்தை பண்ணினுற்பயமுயில்லை.

(இ-ள்.) பயிரிடுகிறவனுக்குத் தரித்திரயில்லை செயம்பண்ணுகிறவ
னுக்கு பாவமில்லை மவுனமாயிருக்கிறவனுக்கு கலகமில்லை இராத்திரா
பகலசாக்கிறதையா யிருக்கிறவனுக்கு பயமில்லை-எ-று. (சஎ)

நிமித்தியமன்றிகலகப்படுவொனல்.

மறையவர்வேசிகோழி வயித்தியசுணங்களைந்து
முறையுடன்றங்கள்சாதி கண்டிடினமுனிந்துசீறி

குறைபெறுகருமமின்றி நீட்கருமங்களாகி
நிறைவறசண்டைசெய்வ ரவரவர்குணங்கடானே.

(இ-ள்.) பிராமணரும் வேசியும் கோழியும் வயித்தியனுஞ் சணங்க
னு மிவர்கள் ஐந்துபேருந் தங்கள் சுயசாதியைக்கண்டவுடனே பொரு
காரணமின்றி நீட்காரணமாகச் சண்டைப்படுவார்கள்-எ-று. (சஅ)

நிலைதவறினால் வருத்தநேரிடுமெனல்.

கேசமுமுதிரும்பல்லங் கிளர்த்தியவேந்துந்தந்தம்
வாசமேயிழந்துபின்னு மறுத்துமோரிடங்கள் செல்லில்
நேசமேயிழந்துயாரு நிகட்சிசொல்லிடுவார்போல
பேசியமார்த்தர்கள் நிலைவிடிற்பெருமைபோகும்.

(இ-ள்.) மயிரும் நகமும் பல்லும் இராசாவும் தங்களிடமிட்டு வே
றிடஞ்சென்றால் தங்கள் பெருமையழிந்து பிறராலிகழப் படுகின்றது
போல் யாவருடைய நிலமைதப்பினாலு மவர்களைக் காணக்குறைவாக
விகழ்தலன்றி அபூச்சியத்தை யடையச்செய்வார்கள்-எ-று. (சக)

தன்மம்பண்ணுதவர்கள் பொருள்நாசமடையுமெனல்.

ஊனமேயெவருக்குஞ்செய் துறுபொருள்தேடிநல்ல
தானமுந்தவமுமன்றித் தான்பொசிப்பதுவுமன்றி
ஈனமாய்ப்புதைத்தோரத்த மெரிமன்னன்சோரன்றோய்
மானநால்வகைக்குமாகில் நசித்திடுமறிவுள்ளோரே.

(இ-ள்) யாதாமொருவன் கண்டபேருக்கெல்லா மிடுக்கம்பண்ணித்
திரவியத்தைத்தேடி தானுண்ணாமலும் புதைத்துவைத்த திரவியமான
து அக்கினியினாலும் இராஜாவாலும் சோரனாலும் தண்ணீராலும் இந்
தநாலுவகையாலும் நசித்துப்போகும்-எ-று (ரு)

கற்புடையமகளீர் ஒழுக்கமறிதல்

தாசிபோல்பணியில்புத்தி தன்னிலையமைச்சுபோலும்
தேசினிற்றிருவுழுட்டுஞ் சினேகத்திலன்னேபோலும்
மாசிலாப்பொறைக்குப்பூமா தென்னவும்ருவுநாளில்
வேசிக்பாற்குணமிதாறு மிகுத்தகற்பினுக்குநன்றே

(இ-ள்) ஸ்ரீயானவள் வணக்கத்திலேவந்தால் அடியானைப்போலவும்
புத்தியிலேவந்தால் மந்திரியைப்போலவும் ரூபத்திலேவந்தால் லட்சு
மியைப்போலவும் சரீரரச்சனையிலே வந்தால் மாதாவைப் போலவும்
பொறுமையிலே வந்தால் பூமாதேவியைப்போலவுஞ் சயனத்திலேவந்
தால் வேசியைப்போலவும் இந்த அறுவகை குணமுள்ளவள் பதிவிர
தை-எ-று

ஐயுடையமகளீர் ஒழுக்கமறிதல்.

(ருக)

தலைவனோடெதிர்த்துரைத்துச் சிறுதனந்தேடித்தானும்
பலரணுகூலியாயும் பத்தர்புன்னசனஞ்செய்துங்

கலகமாயொருவர் பேச்சை யுரைத்து போர்காணுவாளு
நலமிகுசேய்கள் பேற்றும் பெருகினும் விடுவர் நல்லோர்

(இ-ள்) பத்தாவுடனே யெதிர்த்து வார்த்தை சொல்லுகிறவருள் சி
றுதனந்தேகுகிறவரும் பலபுருடருக்கனுகூலியாயிருக்கிறவரும் பத்
தாவுக்குமுன்னே யசனம்பண்ணுகிறவரு மொருவார்த்தையை யொ
ருவருக்குச் சொல்லிக் கலகஞ்செய்கிறவரும் இவர்கள் அதிகமான பி
ள்ளைகள் பெற்றாலுங் கைவிடுவார்கள்-எ-று. (ருஉ)

கைத்தொண்டுசெய்பவர் பெரும்பயனறிதல்

உத்திடுமெண்ணெய்தானு முடுத்திடுமறையோர்க்கங்கம்
பத்தியேபிடிக்கப்பின்னும் பறித்தவருண்ட வெச்சில்
நத்தியெயெடுக்கக்கோவை நயந்துதன்னுகிராற்கீற
நத்தியங்கோடியெக்கிய பலந்தருநிகழ்த்துங்காலே

(இ-ள்) பிராமணருக் கெண்ணெய்தேய்த்து அங்கவர்க்கதர்ச்சனைப்
ண்ணலும் அவர்களுண்ட வெச்சிலெடுக்கவும் பசவைத்தன்கையாற்
றப்பகவுக்குத் திரணங்கொடுக்க விவர்களுக்கு நித்தியங்கோடி யெக்கி
யம்பண்ணின பலன்றமும்-எ-று. (ருஉ)

இன்னார்செய்த பாவமின்னாசைச் சேருமெனல்

பூமியிற்சனஞ்செய்பாவம் பொருந்தியவேந்துக்காகும்
கோலினுலுற்றபாவம் புரோகிதற் கென்றுகூறும்
பாவகவிலுள்ளபாவம் பத்தாவுக்காகுமென்றும்
ஏவல்செய்சீஷன்பாவம் குருவினுக்காகுமன்றே

(இ-ள்) பூமியிற்சனங்கள் பண்ணினபாவம் இராசாவுக்காகும் இரா
சாசெய்தபாவம் புரோகிதர்க்காகும் ஸ்திரீசெய்தபாவம் புருஷர்க்கா
கும் சீஷன்செய்தபாவம் குருவுக்காகும்-எ-று (ருச)

பிராமணர்களை அரசன்காக்காவிடில் உலகம் நாசமடையுமெனல்

வேந்தொருதருவுஞ்சாகை மிகுத்தமந்திரியும்பூமி
போந்திடுமிலையின்மூலம் பூசுரர்க்காகுமாதல்
வாய்ந்திடுமறையோர்தம்மை மன்னவன்காப்பனல்லால்
சேர்ந்திடுமூலத்தோடு நாசமாந்தண்ணந்தானே

(இ-ள்) இராசனொரு விருட்சமும் மந்திரி யொருசாகையும் பூமி
யொருயிலையும் பிராமணர் மூலமானபடியினாலே இராசாவானால் பி
ராமணரைக் காக்கவேணும் இல்லாதிருந்தால் மூலத்தோடும் நாச
மாம்-எ-று. (ருரு)

பிராமணர்களை கதெய்வமென்றணர்தல்

செகமெலாந்தெய்வர் தினந் தெய்வமந்திரத்தாதீன
மகம்பெறும்ந்திரந்தான் மறைபவர்தன்னுதீனம்

இகபிரமிரண்டிந்தானு மியைந்திடுமறையோர்தானே
அகம்பெறுமிந்தநாலா லவர்களேதெய்வமாமே.

(இ-ள்.) செகமெலாந்தெய்வத்தினுடைய ஆதினந்தெய்வம்மந்திரத்
தினுடைய ஆதினம் மந்திரம் பிராமணாளுடைய ஆதினம் ஆகையாலே
பிராமணாள் தெய்வமாம-எ-று, (௫௬)

தூர்ச்சனன்வசிக்முமுரைவிட்டுவிலகவேண்டுமெனல்,

வண்டிற்குமுழமைந்தாகும்வாசிக்குமதுவேபத்தாம்
கண்டுற்றகரிக்குத்தானுமாயிரமுழங்காணென்ப
வண்டுற்றகுமுலாளிந்தவையகந்தன்னின்மீது
மிண்டுற்றதூர்ச்சனன்றூனிருக்குழர்விட்டுப்போமே.

(இ-ள்.) வண்டியைக்கண்டால் ஐந்துமுழம்விலகவேணும் குதிரை
யைக்கண்டால் பத்துமுழம்விலகவேணும் யானையைக்கண்டால் ஆயிர
முழம் விலகவேணும் தூர்ச்சனரைக்கண்டால் அவனிருந்தஊரைவிட்டு
ஓடிப்போகவேணும்-எ-று. (௫௭)

தன்மத்துக்குவிகாதம்செய்தவர் அகோரநரகில்

அடைவொனல்.

தீர்க்கமாயொருவர்தன்மஞ்செய்யவேசிந்தித்தேத்தூஞ்
சேர்க்குநாளதற்கிடுக்கண்செய்யவே துணிந்துதானும்
வாக்கினஞ்சடத்தாலன்றிமனதினால்க்கள்கள்செய்து
ஆக்கிடாவகைசெய்தார்களகோரமாநரகில்வீழ்வார்.

(இ-ள்.) யாதாமொருவன் ஒருகாரியத்தைச்செய்ய வேணுமென்றும்
எதிலே உத்தியோசிக்குமிடத்தில் அதைவாக்கினாலுஞ்சடத்தினாலும்
விகாதம்பண்ணியந்தத் தன்மத்தை விலக்கினானால் அவன் அகோரமா
நரகத்திலே விழுவான்-எ-று. (௫௮)

நீசனாலுந்தன்மஞ்செய்வானாகில்

பதவியையடைவெனெனல்.

யாயிருநூலந்தன்னிற்றன்மத்தின்கருமம்வந்தால்
நேயமாஞ்சடத்தால்வாக்காலநிதியினாலெதுவேயேனும்
மீதலாற்சகாயஞ்செய்தாலெண்ணிருநீசனானும்
ஆயிரங்கோடிகாலம்அமருலகாள்வரன்றே.

(இ-ள்.) பூலோகத்திலே யாதாமொருதன்மகாரியம்வந்தபோதுசரீர
சகாயம் வாக்குசகாயம் அர்த்தசகாயஞ்செய்து அந்தத்தன்மத்தைநி
றைவேற்றினானால் அவன்நீசனாலும் ஆயிரங்கோடிகாலம்தேவலோ
கத்தையாள்வான்-எ-று, (௫௯)

இன்னதனால் இன்னதழியுமெனல்.

மின்னமைவிபசாரத்துமிகுத்திடுந் தவத்திலநன்மை
மன்னியகோபத்தாலுமற்றநீருவட்டினாலும்
பன்னிடுமறையோர்நன்மைபார்பின்னானுசேர்தலாலு
மன்னவன் அநீதத்தாலுமழிந்திடுநன்மைதானே.

(இ-ள்.) ஸ்திரீகளுடைய நன்மை விபசாரத்தினாலேயழியும் தபசிகளு
டைய நன்மைகோபத்தினாலேயழியும் சலத்தினுடைய நன்மையு வரின
லேயழியும் பிராமணருடைய நன்மை ஸ்திரீபரபோகத்தினாலேயழியும்
இராசனுடைய நன்மை அநீதத்தாலும் அழியும்-எ-று. (கூ)

இதனால் இன்ன துநலமெனல்.

தூசுநீர்க்குச்சிதந் துலங்கியதோழனுக்கு
நேசம்வஞ்சனையிலாமைநேரிழைகுணமேயாகும்
பேசிடும்பேச்சில்நன்மை பெருகுமாதரவுதானே
போசனந்தனக்கீதெல்லாம் பொருந்துபோசங்களாமே.

(இ-ள்.) சலத்துக்குரசம் குருமை தோழனுக்குரசம் வஞ்சனையி
லாமை ஸ்திரீகளுக்குரசம் குணம் விசேஷத்துக்குரசமிங்கிதமானவார்
த்தை போசனத்துக்குரசம் அன்புடனே யன்னமிடுகை-எ-று. (கூக)

இன்னதனால் இன்னது துன்மைப்படுமெனல்.

ஆசனமெண்ணையோடே போசனமிவைகள்மூன்றும்
மாகறத்தன்கையாலே வழங்கியேகொண்டானாகில்
பேசிடுமாயுள்ளாசம் பெருத்திடுமைந்தர்நாசம்
தேசுறுமலராள்தானு மிருந்திடாள்செய்யுங்காலே.

(இ-ள்.) தன்கையினாலே ஆசனம்போட்டுக்கொண்டால் ஆயிசநா
சம், தன்கையினாலேயெண்ணைய் தேய்த்துக்கொண்டால் புத்திரநாசம்
தன்கையினாலே ஆபோசனம்வார்த்துக்கொண்டால் ஐசுவரியநாசமாம்

விதிவசத்தைவெல்லக்கூடாதெனல்.

மதகரிபாம்புபுள்ளுமனித ராற்கட்டுண்டெய்து
மிதமுளமதியும்பானும் இராசுபாலிடைபூறுற்று
சிதமுளபுத்திமானைத் தரித்திரஞ்சேர்தலாலும்
விதிவசமொருவராலும் வெல்லுவதரிதாமன்றே.

(இ-ள்.) மதயானைகள் பாம்புகள் பட்சிகள் மிருகங்கள் இவைமனி
தர்கையிலே கட்டுப்படுகின்றதுஞ்சந்திரசூரியாள் இராசுகேது வின
லேபிடிபடுகிறதும் புத்திமானாகவிருக்கிறவன் தரித்திரத்திலடிபடுகிற
தும் இவையெல்லாம் விதிவசமாகையினாலே விதிவசத்தைவெல்லக்கூ
டாது-எ-று. (கூந)

உற்பாதவேலைசெய்பவன் இடுக்கமடைவனெனல்.

புத்தியில்யிகுத்தவானுற்போதவே யிருந்தானுகில்
மெத்தவுமலடனாகல்லது மிடியனாகல்
உற்றிடுங்கருமமுன்றுமுள்ள தாயுனாக்குங்காலே
பெற்றவற்பாய்சாகிப்பெருக்கவே யுண்டாமென்றே.

(இ-ள்.) யாதாமொருவன்புத்தியிலே உற்பாதபுத்தியா யிருந்தானுகி
ல் அவன்மலடனாகுதல் மிடியனாகுதல் அற்பாயிசுவாகுதல் இத்தமுன்
றுகாரியத்திலே யொருகாரியந்தவறாது-ஏ-று. (௬௪)

லவுத்துவஞ்சேரும்வகையறிதல்.

வாணியோடிணக்கமன்றி மரிப்பன்றிச்சிரித்தல்மின்பால்
சாலவேசண்டையென்றுந் தறுகனாளுரைச்சேவித்தல்
கோலியேகமுதையேறல் கூத்தியார்பாலில்வார்த்தை
சீலமாயுனாக்கில்தானும் லவுத்துவஞ்சேருமன்றே.

(இ-ள்.) சிறுபிள்ளைகளுடனே யிணக்கமும் காரியமில்லாமல் அவல
மாகநகைக்கிறதும் ஸ்திரீகளுடன் சண்டைப்படுகிறதும் துன்மாற்கறை
ச்சேவிக்கிறதும் கழுதைமேல் சாரிசெய்கிறதும் தேவடியாளிடத்திலே
ஆசைவார்த்தைசொல்லுகிறதும் இவையெல்லாம் தனக்குலவுத்துவஞ்
சேரும்-ஏ-று. (௬௫)

பாம்பின்கீழ்ளலிவசிக்கிற குணமியையெனல்.

அடுத்தங்கேதனைச்சேவிப்போரவர்கள் மேற்குறைகள்ரித்தந்
தொடுத்தங்கேதினம்பாராட்டித் தொல்வழக்கிடுவோர்தங்கள்
இடத்தினிலிருந்துவண்டியியற்றுத லெல்லாம்பாம்பின்
படத்தின்கீழெலியின் வாழ்க்கைபண்ணுதல்போலாமன்றே.

(இ-ள்.) தினந்தினங்குற்றந்தேடுகிற வனிபத்திலே சேவிக்கிறதள
ப்படியென்றால் எலியானது பாம்பின்படத்தின்கீழே குடிவாழ்க்கைப
ண்ணுதல்போலாம்-ஏ-று. (௬௬)

தரித்தரனுக்கு அளவில்லாதசிரந்தையெனல்.

வேந்தருக்காசிற்சிரந்தை மிகுத்தகாமுகருக்கெல்லாம்
போந்திடுகாமச்சிரந்தை பொருந்துயோகிக்குமுத்தி
வாய்ந்திடுவழிமேல்சிரந்தை வற்றுகருக்களவிலாத
நீந்தொணுச்சிரந்தையென்று நீணலத்தியங்குந்தானே.

(இ-ள்.) இராசாவுக்கு இராச்சியத்தின்பேரிற்சிரந்தை எவ்வர்ணஸ்தி
ரீகளுக்கு காமத்தின்பேரிற் சிரந்தை யோகியர்களுக்கு மோட்சத்தின்
பேரிற்சிரந்தை தரித்திரவானுக்கு அளவில்லாதசிரந்தை-ஏறு. (௬௭)

சுகமறிதல்.

கூயநீராலநீழல்குலவியபாவடக்கு
சாபமாம்புருவமாதர்தனங்கள் தானிவைகள் பாணு

பன்னூலின்படியாராய்ந்து பாங்குடனீவர்கள் தங்கள்
நன்மாதாச்சுமாமென்று நல்லறிவாளர்கொள்வார்

(இ-ள்) தன்னுடையமாதா குருவினுடையதேவி தன்தமையன்தே
வி இராஜாவின்தேவி மாமிபா இந்தஐந்துபேருந் தனக்குத்தாயென்
று சொல்லப்படும-எ-று (எசு)

பிதாக்கள்விவரமறிதல்.

தன்னையேயின் றேன் வித்தைசாத்தினோனுபதேசங்கள்
பன்னினோனொளித்துவந்தோன்பயந்தவிர்த்திடுவோன் பஞ்ச
முன்னியேவந்தகாலத்துகந்தன்னங்கொடுப்போனேந்தும்
நன்மையாம்பிதாவாமென்று நல்லறிவாளர்கொள்வார்

(இ-ள்.) தன்னைப்பயின்றவனும் வித்தையப்பியாசம் பண்ணிவைத்
தவனும் உபதேசம்பண்ணினகுருவும் பயந்தொளித்துவந்தவனைப்பய
ப்படாதேயென்றுசொன்னவனும் பஞ்சகாலத்திலே அன்னங்கொடுத்
தவனும் இந்தஐந்துபேரும் பிதாவென்றுசொல்லப்படும.

தாதாவென்றுகீர்த்திபெற்றவன்லட்சத்தி

லொருவனெனல்

சகத்திலேயொருவன் சூரன்சாற்றியவாயிரத்தி
லிதத்துடன்வித்துவானுமெண்பதினாயிரத்தில
விதத்துடன்சபையில்வார்த்தைவிளம்புவான் லட்சத்தொன்றிற்
பதத்துளதாதாவுண்டோ வில்லையோபகருங்காலே

(இ-ள்) நாமபேரிலேஒருவன் சூரனாயிருப்பன் ஆயிரம்பேரில் ஒரு
வன்வித்துவானாயிருப்பன் பதினாயிரம்பேரில் ஒருவன்சபையில்வார்த்
தைசொல்ல வல்லவனாயிருப்பன் இலட்சம்பேரில் ஒருவன் தாதா உண்
டோயில்லையோ தெரியாது-எ-று (எஅ)

நெய்யுள்ளவரையில் தீபமெரியுமெனல்

தளிகையிந்நெய்யைவார்த்துத் தானெடுத்திடுந்தீபுத்தி
லெளிசெனவதனிற்றீபமேற்றினால் தற்குன்றில்லை
நளினமின்னுள்ளமட்டுஞ்சிலவினாற் சேதமாமோ
தெளிநிருவற்றாலெண்ணெயெய்திடாதீபமாமே

(இ-ள்) விளக்குரிமைய நெய்யைவிட்டுத்திரியும் போட்டுளிரிகிறதீப
த்தில அநேகந்தீபம் ஏற்றினாலும் திரியும்நெய்யுமுள்ளமட்டும் அதற்
குத்தாழவில்லை அதென்போலவெனில் இலட்சமிகடாட்ச முள்ளமட்
டும்செலவிட்டதினால் சேதமுண்டோ இலட்சமிகடாட்சந் தப்பினால்
எண்ணெயில்லாமல் தீபம்துலங்காது.எ-று. (எசு)

குழந்தைகளுக்கு அழகைசலுகையெனல்
புள்ளுக்குபெலமாகாயம் பொருந்தாயின்றனக்குநீராம்
எள்ளுற்றபேதைக்குத்தானிறைவனே பெலமதாருந்

தெள்ளுற்றசிறியோர்க்கென்று மாற்றுக்கெடுபலமதர்குங்
கள்ளுற்றகுழலாய்நாலும் பெலமெனக்கண்டுகொள்ளே
(இ-ள்) பட்சிகளுக்குபெலம் ஆகாயம் மச்சங்களுக்கு பெலம்சலம்
ஸ்திரீகளுக்குபெலம் தன்புருஷன் சிறுபிள்ளைகளுக்கு பெலம்அழு
கை-எ-று (அய)

வேம்புக்குக்கசப்பும்மருவுக்குவாசனையும் தனக்குத்தானே
உற்பத்தியெனல்.

நற்குணந்தற்குணங்கள் மனிதர்க்குமிடையிலன்றாஞ்
சற்குணத்தற்குணங்கள் சடமெடுப்பளவேயுண்டாம்
பற்கசப்புறுவேம்புக்கும் பகர்மணமருவினுக்கும்
உற்பனகாலந்தன்னி லுதித்திடும்போலவாமே.

(இ-ள்) மனுஷருக்குநல்லகுணமும் பொல்லாதகுணமுஞ் சரீரமெ
டுக்கச்சேதானே உண்டாகிறதல்லாமல் இடைகூடுவே வரமாட்டாது
அதென்போலவெனில் வேம்புக்குக் கசப்பும் மருவுக்குவாசனையும்
பிறக்கச்சேதானே கூடப்பிறக்குமாப்போல்.எ-று. (அக)

இவர்களிடத்தில் லட்சுமியிராதெனல்

அழுக்குப்பல்லழுக்குத்தாக அதிகபோசனந்தானென்று
மொழுக்கத்துரிட்டுரங்க னுரைப்பவனுதயகாலம்
பழுதற்றசாயங்காலத்தையில் பவன்றன்னைப்பார்த்து
இழுக்குற்றமலராமாலோடாகிலு மிராள்நானென்றே

(இ-ள்) அழுக்குப்பல்லோடி ருக்கிறவன் அழுக்குப்புடவையோடி
ருக்கிறவன் அதிகபோசனம்பண்ணுகிறவன் என்னேரமும்ரி ட்டுர
வார்த்தைசொல்லுகிறவன் உதயகாலம் சாயங்காலம் நித்திரைபண்ணு
கிறவன் இவர்களிடத்தில் இலட்சுமியிராள்-எ-று (அஉ)

இன்னதுபுசிப்பவரிடங்களில் பக்தியிராதெனல்
அத்திக்காய்கோவைதேத்தான் விரலிக்காய்வெள்ளைக்
கத்திரிசோற்றுக்காந்தல் கண்டிதையாவளும்
நத்தியேயுன்பார்க்கெல்லா நாரணன்றாளின்மீது
பத்திதான்வாராதென்றும் பரமனாரருளினாரே.

(இ-ள்) அத்திக்காய்கோவைக்காய் தேத்தான்காய் ஐவிரலிக்காய்
வெள்ளைக்கத்திரிக்காய் சோற்றுக்காந்தல் இவைகள் பொசிக்கிறபேர்
களுக்குதெய்வத்திவாராத-எ-று (அரு)

இவைகளுக்குள்சிலிலையெனல்

மதலைரிடுமிடங்கண் மகிழ்ச்சியாயிரவில்மின்றா
அதரபானங்கள்வேட்டையாடிய நாய்கள்கவ்வி
யுதலியமிருகந்தானுமுணர்ந்த தோர்களிகள்கோது
மிதமுளகனிக்குமென்று பூச்சிட்டமிலலைதானே

(இ-ள்) குழந்தைகள் நீரிமீட்டத்தும் ஸ்திரீகளுடைய அதர்மானத் துக்கும் வேட்டைநாய்கடித்த மாங்கிஷத்துக்கும் கிளிகள்கோதிய பழத்தக்கும் இவைகளுக்கெல்லாம் எச்சிலில்லை-ஏ-று (அ௪)

உற்றபர்க்கிலுபுமென்று மிகைவிடாதோடுநீரும்
நற்றியேகருப்புக்கட்டி பாலொடுதானுநன்றாய்ச்
சொற்பயில்தோகையோடுஞ் சுராபானம்பிசிதமெல்லா
முற்றமேபார்க்குநாளி லுச்சிட்டியில்லைத்தானே

(இ-ள்) பாக்குவெற்றிலைக்கும் இடைவிடாமல் பெருகிவருகிற சல த்துக்கும் கருப்புக்கட்டிக்கும் பாலுக்கும் தேனுக்கும் ஸ்திரீகளுடைய அதரபானத்துக்கும் எச்சிலில்லை-ஏ-று (அ௫)

ஒருகையினால் ஏற்பதில் கொடுக்கிறவர்கள் அடையும்பலனறிதல்

பாக்குகெற்றிலையுங்கந்தம் பரிமளமலருந்தாசஞ்
சேர்க்குமாபரணமெல்லாஞ் சிறந்தொருகாதால்வாங்கித்
தாக்கியேர்த்திவிவார்க்கென்றுந் துலங்கியேசீர்நாடோறுந்
தாக்கிமொயிசண்டாய்த் தானும்வீற்றிருப்பனன்றே

(இ-ள்) பாக்குவெற்றிலையுங் கெந்தகஸ்தூரி பரிமளசுகந்தாதிசுள ம் ஆடையாபரணங்களும் ஒருகையினாலே வாங்கினால் கொடுக்கிறவ னுக்கு ஐசுவரியமும் கீர்த்தியும் அடைந்திருப்பான்-ஏ-று (அ௬)

இன்னவைகள்சேர்ந்தால் இன்னவைகள்விடுவனெனல்

வாசிவந்துற்றால்கோவை மறந்துகைவிடுவாநல்ல
வேசிவந்துற்றால்பாரி தன்னையேவேண்டாநென்றுந்
தாசுசாத்திரங்கள்வந்தால் மறைதொகுத்தேதான்வேண்டிற்
றேகிசுன்மருகன்வந்தான் சேயினேமறப்பாளென்றே

(இ-ள்) குதினாகைவசமாய்வந்தால் பசுவைரட்சிப்பதை விடுவன் தாசிவந்தால் பெண்சாதிகைவிடுவன் சாளுதிரம்வந்தால் வேகத்தைக் கை விடுவன் மாப்பிள்ளைவந்தால் மகனைக்கைவிடுவன்-ஏ-று (அ௭)

வைகுந்தத்தையும் கயிலாசத்தையும் வேட்டகத்துக்கு

சமன்கூறல்

சீர்பெறுமவர்க்குமற்றச் சிறுமையோர்தமக்குவேட்ட
ஏசகயினிதாமென்போல்பொருந்திடும்பிறந்தயில்லம்
பார்பெறக்கடலில்மாலும்பள்ளிகொண்டிருந்தானீசன்
ஏர்பெறுமுடையாலில்லங்கிரியின்மேலிருந்தானென்றே,

(இ-ள்,) அயிள்வரியவானுக்கும் தரித்திரவானுக்கும் வேட்டகத்தி லேய்ச்சையாயிருக்கும் அடென்போலவென்னில் மகாலட்சுமிக்குப்பி றந்தகமான திருப்பாற்கடலிலே மகாவிஷ்ணுபள்ளிகொண்டார் ஈஸ்வ

ரிக்குப்பிறந் த்கமானமலையிலே வெள்ளியங்கிரியில் ஈஸ்வரன் எழுந்த
ருளிஞர்-எ-று. (அஅ)

ஸ்திரீகள் சதூர்யுகத்திலும்யமனாகுவனெனல்.

முந்தின்யுகத்திலோணு முத்திர்திதோதாயுகத்தில்
வந்திடுஞ்சீதைபின்னும் வளர்துவாபரயுகத்தில்
சந்தரஞ்சேருமந்த துரோபதைமூன்றுங்கூத்தாம்
அந்தமில்லியுகத்தில் அகத்தொருகூற்றமன்றே.

(இ-ள்.) கிரோதாயுகத்திலே ரோணுகாதேவி கூற்றுவனாகவிருந்தாள்
திதோதாயுகத்திலே சீதாதேவிகூற்றுவனாக விருந்தாள் துவாபரயுகத்தி
லே துடொளபதை கூற்றுவனாகவிருந்தாள் ஆகையினாலே மூன்றுயுகத்
துக்கும் கலியுகத்துக்கும் தந்தன்மனைவிகள் கூற்றுவனாகவிருந்துஅழி
ப்பார்கள்-எ-று. (அக)

பிரதியுபகாரம்பெறாதார் விவரமறிதல்,

நதிபலாவானமூன்று நலந்தருமுபகாரங்கள்
நிதமுடன்செய்வதல்லால் தாமுபகாரமேற்கார்
மதிபெறுநல்லோர்தாமும் வழங்கிடுமுபகாரத்துக்
கெதிருபகாரங்கொள்ளா ரவனியிலியற்றுங்காலே.

(இ-ள்.) ஆறுகள்பெருகினாலும் விருட்சங்கள்பழுத்தாலும் மேகங்
கள்வருவித்தாலும் லோகத்துக்குபகாரஞ் செய்கிறதேயல்லாமல் தாங்
கள்பிரதியுபகாரங்கொள்ளார்கள்-எ-று. (கூப)

புகைதுழையாவிடத்தில் தரித்திரதுழையுமெனல்,

நீர்துழையாவிடத்தில் நெய்புகும்நெய்கழன்று
மோர்துழையாவிடத்திற் பால்புகும்பாலோடன்றும்
பேர்துழையாவிடத்திற் புகைபுகும்புகைபேறென்றுஞ்
சீர்துழையாவிடத்திற் றரித்திரதுழைவானன்றே,

(இ-ள்.) நீர்துழையாவிடத்தில் நெய்துழையும் நெய்துழையாவிடத்
தில்பால்துழையும் பால்துழையாவிடத்தில்புகைதுழையும் புகைதுழை
யாவிடத்தில் தரித்திரவாதுழைவான்-எ-று. (கூக)

இன் பவையால்நஷ்டமடைவர்களெனல்.

பெத்ததில்மகிழ்ச்சிகொள்ளாப்பிராமண நெதுபெற்றாலும்
வைத்ததுமகிழ்ச்சிகொண்ட மன்னனும்பயந்திலச்சை
யுத்ததுவிருக்கும்ந்தவேசியு முயர்ந்தநாணம்
பத்தற்றகுலத்துமாத நஷ்டமாம்பகருங்காலே,

(இ-ள்) பெற்றதிலேபிரியப்பட்டாதபிராமணனும் பெற்றதிலேபிரியப்
படுகிறராஜாவும் லச்சையுண்டாயிருக்கிறவேசியும் லச்சையிலலாதகுல

ஸ்திரீயும்இவர்கள்நாலுபேரும் நஷ்டத்தையடைவார்கள்-எ-று. (௬௨)

இன்னதினால் இன்னதில்லையெனல்.

சொற்பயிர்செய்வோர்க்கில்லை தாழ்வுகள் செபங்களென்று
முற்பிறச்செய்தோர்க்கில்லை பாதகமிய்யபாசஞ்
சொற்பொருமவுனோர்க்கில்லை கலாயமுந்தெரிந்திராவிற்
பற்பெருஞ்சாக்கிருதை பண்ணினாற்பயமுமில்லை.

(இ-ள்.) கிருஷிபண்ணுகிறவனுக்குப் பஞ்சமில்லை செபம்பண்ணு
கிறவனுக்குப் பாதகமில்லையமதண்டனையில்லை மவுனமாயிருக்கிறவனு
க்குக்கலாபமில்லை இராத்திரிகாலத்திலே ஜாக்கிரதையாயிருக்கிறவனு
க்குப்பயமில்லை-எ-று. (௬௩)

இன்னவை விஷமென்றறிதல்.

பருவங்களற்றாள் நூல் பண்ணும்பசியில்லாத
தரணங்கள் தன்னிலன்மம் பொசித்தலுந்தரித்திரங்கே
கிரணங்களொத்தமின்னாள் கோஷ்டியும்விருத்தனுக்கு
பொருமந்தவேற்கண்ணாள் தன் போகமும்விடமாய்த்தேகான்றும்.

(இ-ள்.) வித்தையப்பியாசம் பண்ணுகிறகாலந்தப்பிவித்தைபடிக்கி
றதும்அசீரணத்தன்பேரிலே போசனம்பண்ணுகிறதந்தரித்திரனுக்கு
அழகியஸ்திரீகளுடைய கோஷ்டியும்விருத்தனுக்குவாலஸ்திரீகளுடை
யகோஷ்டியும் இந்தநாலுகாரியமுமவிஷமாகும்-எ-று. (௬௪)

தூர்ச்சனன்சத்தியத்துக்குட்படானெனல்.

அரவதூர்ச்சனரிற்றீயோ ராரொனில்கடுத்தனெனனைப்
பரவதூர்ச்சனனேதீயோன் பாம்புமந்திரத்தால்நிற்கும்
திரள்மணியதனாநிற்குஞ் சேர்ந்ததூர்ச்சனன்றானென்றும்
ஒருவரீயோசனையுங்கேளா னவன்கொடியோனென்றேறும்,

(இ-ள்.) சம்பத்திலுங்கொடிய விஷமுடையவன் தூர்ச்சனனேயாகும்
அதென்போலவென்னிற்பாம்பானதுமணிமந்திர அவிழ்தங்களினாலே
கட்டுப்படும் தூர்ச்சனனாயிருக்கிறவன் எத்தனைவிதங்கள் சொன்னாலும்த
ன்னுடையபுத்தியவிடமாட்டான்-எ-று. (௬௫)

தூர்ச்சனனுக்குநற்போதனைசெயில்தன்புத்துவானெனல்.
கண்ணுருகற்பூரத்தால் புழுகுகஸ்தாரியாலே
பண்ணியேசேறுசெய்து உள்ளியைப்பத்துப்பன்னீர்த்
தண்ணியாற்பயிர்செய்தாலுந் தன்னாற்றீங்காப்போல
நண்ணியெத்தனைசெய்தாலுந் தூர்ச்சனனலத்தனாகான்.

(இ-ள்.) நல்லகளபகஸ்தாரி கற்பூரத்தினாலே சேறுசெய்துநடுவேஉ
ள்ளியைவசம்பைகட்டுப் பன்னீர்வார்த்துப் பயிர்செய்தாலும்உள்ளியா
னதற்குதன்னுடைய நாற்றம்போகாது அப்படிபோலே துற்சனனுக்கெ

த்தனைநலங்களைச்சொன்னாலும் அவனுக்குநல்லபுத்திவரமாட்டாது. (1)

பிள்ளைகளைத்துதிக்கலாகாதெனல்.

குருவினைத்துதிக்குமுன்னே கூடியசபையினன்றி
அருளுவோன்றோழனறன்னைத் துதித்திடவடியார்தன்னை
பரவியசருமமாக வேண்டிடித்துதிக்கப்பாரி
உருமடிந்திடித்துதிக்க மகவினைத்துதிக்கொணுதே.

(இ-ள்.) குருவைக்கண்டவுடன் துதிக்கவேணும் நன்றிசெய்தவனை
யுந் தோழனையுஞ் சபையில் துதிக்கவேணும் தாசி தாசானைக்காரியம்
கொள்ளவேணும்போது துதிக்கவேணும் பாரியானவளை உருமடிந்தபி
றகு துதிக்கவேணும்பிள்ளைகளை ஒருக்காலுந் துதிக்கக்கூடாது. (2)

இவர்கள்முகத்தில் விழிக்கலாகாதெனல்.

தாவுபட்சியில்சண்டாளி சாத்தியகாக்கைநாற்கால்
மேவியமிருகந்தன்னில் கழுதைசண்டாளியென்னும்
யாவதுசருமம்யோகி யவரில்சண்டாளிகோபி
பூவில்வாழ்மாந்தர்தன்னிற் பொருந்து தூஷணசண்டாளி.

(இ-ள்.) பறக்கிறபட்சியிலே காக்கைசண்டாளி நாற்கால்மிருகத்தி
ல்கழுதைசண்டாளி ருஷிசளிலே கோபமுடையவன் சண்டாளிமனித
ரிலே தூஷிக்கிறவன் சருவசண்டாளி ஆதலாள் இவர்கள் முகத்திலேவி
ழிக்கலாகாது. (3)

நற்குலபுத்திரன் ஆசாரமடைவனெனல்.

கார்தனைக்கண்டமஞ்ஞை கதித்தெழுந்தாடல்போலு
மேற்பெறுமதியைக்கண்டா லாம்பலுமிதங்கல்போலுந்
தார்பெறுவசந்தகாலந் தழைத்திடுமடவிபோலுந்
சீர்பெறுகுலத்தில்வாழுஞ் செல்வர்க்காசாரஞ்சேரும்.

(இ-ள்.) மேகத்தைக்கண்டமயில்கள் கூத்தாடுதல்போலுந் சந்திர
னைக்கண்ட ஆம்பல் மலருகிறதுபோலும் வசந்தகாலத்தில் விருட்சங்
கள் தழைக்கிறதுபோலும் உல்லகுலத்திற் பிறந்த பிள்ளைக்கு ஆசாரமு
ஞ்சுத்தமுஞ்சேரும். (4)

பிரமஹத்திசேரும்வகையறிதல்.

சோதிடஞ்சொல்லுவோனுந் தொல்வழக்குரைப்போன்றானும்
பேதமாய் வந்துக்கேனும் பிராய்ச்சித்தம்விதிக்கின்றோனும்
பேதமாய்வயித்தியங்க ளியற்றுவோனிவர்கணூலின்
சோதனைதப்பிச்செய்தால் பிரமத்ததோஷஞ்சொல்லும்.

(இ-ள்.) சோதிடஞ்சொல்லுகிறவனும் வழக்குத்தீர்க்கிறவனும் யா
தொருகாரணமின்றி பிராய்ச்சித்தம் பண்ணுகிறவனும் வயித்தியம்ப
ண்ணுகிறவனும் இவர்கள்நாலுபேரும் சாஸ்திரப்படிக்குச்செய்யாவி
ட்டால்பிரமகத்ததொடரும். (5)

நீதிசாரமுலமும்-உரையும் முற்றிற்று.